

Maastricht, 4-1-61
Turennestraat 21

Hooggeachte Heer Prick,

We hebben dus 1961, met al de gevolgen van dien zou Ik zeggen. Ik luister naar het piano trio van Fauré en dat x mijn 74 jaar brengt een zekere sereniteit over mij, die men toch niet met matheid moet vereenzelvigen.

Hartelijk dank voor Uw beider goede wensen met dit wonderjaar! En nu maar weer aan de slag, dichtend en corresponderend, tot groot verdriet van degenen, die mij moeten lezen, of willen lezen. De wijndampen zullen nu wel zijn afgedreven, want ons aller F.L. had gisteren bij zijn bezoek ook nog iets van een zwaar hoofd, wat ook hem niet belet zaken te doen en het aangename met het nuttige te verbinden.

Nu moet ook ik maar weer ter zake. Hebt

P.S. In Tirade in nov./dec. '60 verschenen 6 gedichten van mij. Als U komt, kunt U mij er aan laten herinneren.

U al een begin gemaakt aan de typerij van de D.I.L.? Zo neen, dan kan ik mogelijk een paar doorslagen meer hebben, dat wil zeggen maximaal 4. Want van Oorschot heeft nog niets van een behoefte aan Kempiaantjes in bundelvorm voor 1961 laten merken. En dan zal ik een andere uitgever(s) er ook voor moeten zien te interesseren.

Ik „snak” natuurlijk ook naar de drukproeven van het liefelijke mosaanee Pays du Tendre. Want dan kunnen de confrères, die beweren, dat het mij aan vervoering zou ontbreken, eens zien wat vervoering eigenlijk is, nl. niet het gezever over zwart en dood, maar het openbloeien van magnifiek rood en gerijpt leven. Heilige Boekenweek! Verlos mij van de plaag der moeilijke bevalling van mijn Pays du Tendre (3x).

Ondertussen is het piano-trio geëindigd ... en zijn wij een dagje ouder geworden, het is nu 5 januari en ik werd gisteren nog al afgeleid.

Als ik het niet reeds in het voorgaande er over heb gehad, F.L. was 3 dezer hier en completeerde nog veel van wat U reeds hebt aangegeven, als ontstaan onder fonkelend wijnlicht [?].

Van de portretten heb ik wel gehoord, maar nog niet één gezien; de krantenknipseldienst kon iets complex [?]

[tekening]

2)
zijn.

Ik had me het explosieboek van Vestdijk iets meer up to date voorgesteld. Na dat ringetje, verloren door de verloren componist, is er toch nog wel iets anders gebeurd met ondergetekende op dit aardvlak.

De dichter, die niet wegliep met mij, die aan gebrek aan gevoel of vervoering vooral zij zou lijden, heeft jammer genoeg blijkbaar te lijden aan zwart-graffen[?] lijkzucht, die in de Nederlandse literatuur zo gezien zijn maar die ik persoonlijk detesteer en misselijk vind, wegens gebrek aan levend, bloeiend leven. Ik dank U wel voor de verdediging, die U voor mij over hadt!!!

Ondertussen ben ik na veel huishoudelijke oeb opstakels gekomen aan de

[tekening van 3 zonnen met gezichtjes]

Als ze niet helemaal lijken, is dat niet erg. In het tijdperk, waarin wij leven, zit hem de gelijkenis juist in het tegendeel. Wel vermoed ik dat U de ene links, dat gedeelte van Uw schoot, waar ze aanspraak op kunnen maken, niet geheel hebt laten toekomen.

Maar K.R. moet voorzichtig zijn met zijn zonnetjes. Als U weer eens hier komt en er geen toehoorders zijn, die dit niet behoeven te D.I.L.ien, laat U mij dan eens aan die drie lichtschijven herinneren. Er is werkelijk een boekje te schrijven over de ervaring met zonnen!

Zo in het begin van het jaar denkt men aan een plan de campagne. Grote punten: A) Pays Tendre. B) D.I.L. C) An English Alphabet D) enzovoorts.

Bij de felicitaties per 1-12-60 was een aardige brief van een correspondentje. Daaruit is zich een suite aan het ontwikkelen, die kans loopt te worden getiteld:

„Negen badineres voor één mezzo-sopraan”. Iets in de grootte v. Ballet de Coeur. Maar in geen enkel opzicht vurig. Hierover later meer, want de „en-Hammeuse”[?] (21), die de schetsjes v.d. 9 gedichten heeft meegenomen, moet eerst alles eens doornemen. Spreekt zij een veto uit, dan gaat het over een andere boeg. Zij had mij verzocht om mij eens te

3)

mogen opzoeken, wat 29 december is gebeurd. Zij informeerde naar mijn laatste werken en ik toonde haar ook de FOLIES. Daar viel mijn oog op de regel:

sopranen ruiken goed maar alten ruiken beter en toen vroeg ik haar op de man af, wat zij zong, ze is erg muzikaal. Met vrouwelijke vindingrijkheid antwoordde zij: zij was een mezzo-sopraan. Vandaar mijn titel.

Maurice Laudy heeft mij, gedeeltelijk gezet mijn „schets voor een Roodkapje”= proza laten toekomen. Dit moet ik nog bestuderen.

Aan de ommezijde laat ik U No. 61001 voorstellen, getiteld: „Lecture à vue”.

Wil deze brief, in etappen geschreven, nog mee met de posttrein, dan moet ik nu een boeketje lucht-bloemen samengeeren/garen, ze in een strikje van sigarettenrook binden en ze U beiden aanbieden met

mijn hartelijke dichtersgroeten en daar in alle
genegenheid (dit laat mijn loupe me doen) verblijven.
Uw beider   Pierre Kemp [handtekening]

Z.
O.
Z.

Z.
O.
Z.

61001
Lecture à vue

Toen hij zo bladerde in een ongelede vrouw
die hem van pagina naar pagina verwees,
vroeg zij glimlachend : Wel! en lees
je graag in mij?

Ik vond het prettig en een uur
is in jouw paginering zo voorbij.
Als onachterdochtig kunstenaar
zweer ik je bij al wat goed is, schoon en waar
dat is nu (ook) eens iets anders dan het zuur
van de Nederlandse literatuur,
die maar te zeer door Vondel werd gepruikt
en te vaak naar de mazen van de Bijbel ruikt.

1-1-1961   Pierre Kemp [handtekening]